

Mục lục

Chuyện tình cảm động ít người biết của bà Aung San Suu Kyi

Trang 03

Liên Hiệp Quốc : Tử hình các nhà đối lập ở Miến Điện là tội ác chống nhân loại

Trang 13

This book may be confidential and/or privileged and is intended to be viewed only by the recipient(s) who bought it. If you are not the intended recipient, you are strictly prohibited from reading, using, disclosing, copying or distributing this book. If you received this book in error, please immediately notify the author, and permanently delete this book and any attachments.

This book belongs to mr/mrs.....Only.....and her/his family can use this book for reading and printing personally.

Cuốn sách này thuộc về ông/bà Chỉ có ông/bà và thân hệ trực tiếp là được in ấn, sử dụng cuốn sách này.

Chuyện tình cảm động ít người biết của bà Aung San Suu Kyi

Hình 1. Áp phích bà Aung San Suu Sukyi. Ảnh tư liệu.

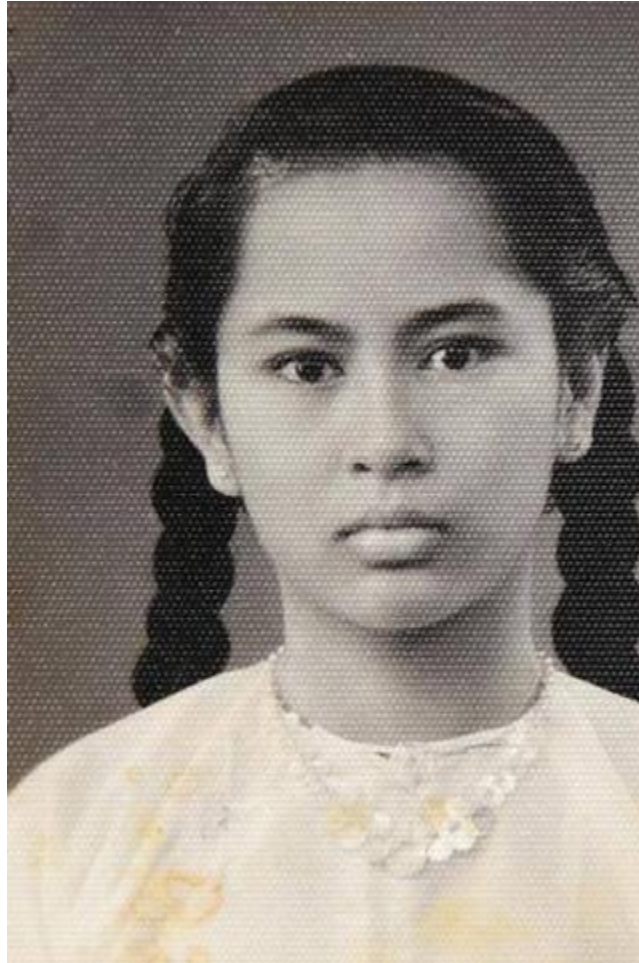
Khi tôi bắt đầu nghiên cứu một kịch bản phim về bà Aung San Suu Kyi bốn năm trước, tôi không bao giờ nghĩ mình lại sẽ khám phá ra 1 câu chuyện tình yêu vĩ đại của thời đại chúng ta.

Tuy nhiên, những gì đáng chú ý là một câu chuyện tình rất lãng mạn - nhưng cũng rất đau lòng - giống như một tình sử Hollywood: một cô gái sắc sảo xinh đẹp từ phương Đông gặp một thanh niên đẹp trai và đam mê từ phương Tây.

Đối với Michael Aris đó là 1 mối tình sét đánh, và cuối cùng ông cầu hôn bà Suu Kyi giữa những ngọn núi phủ tuyết trắng của Bhutan, nơi ông đã được mượn làm gia sư cho gia đình hoàng gia của Bhutan. Trong 16 năm sau đó, cô Suu Kyi trở thành người vợ tận tụy của ông và mẹ của hai đứa con trai, cho đến khá tình cờ cô bị cuốn vào chính trị trên một chuyến đi ngắn tới Miến Điện, và không bao giờ trở về nhà nữa. Buồn thay, sau 10 năm vận động để cố gắng giữ cho vợ an toàn, ông Michael chết vì ung thư mà không bao giờ được phép nói lời vĩnh biệt.

Tôi cũng phát hiện ra rằng lý do không ai biết về câu chuyện này là do Tiến sĩ Michael Aris đã làm tất cả để giữ cho gia đình của ông không bị đưa ra công chúng. Ngày nay con trai của họ đã lớn - và Michael đã chết - bạn bè và gia đình của họ cảm thấy đã đến lúc để nói chuyện một cách cởi mở, và rất hãnh diện, về vai trò quan trọng của ông, mà bấy lâu nay ít ai biết đến.

Là con gái của một anh hùng vĩ đại, tướng Aung San, người đã giải phóng Miến Điện ra khỏi ách thống trị của thực dân Anh và Phát xít Nhật, người đã bị ám sát khi cô chỉ có hai tuổi, Suu đã được mẹ nuôi dạy với một ý thức mạnh mẽ về di sản chưa hoàn thành của cha cô, vì ông đã bị ám sát và thay thế bởi chính quyền độc tài. Năm 1964, cô đã được mẹ gửi đi học ở nước ngoài để nghiên cứu về Chính trị, Triết học và Kinh tế học tại Oxford, nơi người giám hộ của gia đình, ông Gore-Booth, giới thiệu cô với Michael. Ông Michael là nhà nghiên cứu lịch sử tại Durham nhưng đã luôn luôn có một niềm đam mê cho Bhutan - và ở Suu ông đã tìm thấy sự thể hiện lãng mạn của tình yêu lớn của mình cho Đông Phương. Nhưng khi cô chấp nhận lời cầu hôn của ông, cô đã giao trước: nếu đất nước của cô cần đến cô, cô sẽ phải ra đi. Và Michael sẵn sàng đồng ý.

Hình 2. Cô sinh viên San Suu Kyi

Hình 3. Nhà nghiên cứu lịch sử Michael và San Suu Kyi

Hình 4. Nhà nghiên cứu lịch sử Michael và San Suu Kyi

Trong 16 năm kế tiếp, Suu Kyi đã giấu đi sức mạnh phi thường của bà và trở thành bà nội trợ hoàn hảo. Khi hai cậu con trai, Alexander và Kim, được sinh ra bà đã trở thành một người mẹ rất tỉ mỉ, lưu ý từng bữa tiệc sinh nhật tổ chức thật chu đáo cho con và những bữa ăn hàng ngày nấu rất tinh xảo. Nhiều khi bà làm cho các bạn bè nữ của mình phải phát bực, khi bà khăng khăng đòi ủi vớ cho chồng và tự tay lau dọn mọi thứ trong nhà mình.

Rồi một buổi tối yên tĩnh vào năm 1988, khi con trai của bà lúc đó 12 và 14 tuổi, khi bà và Michael ngồi đọc sách trong nhà tại Oxford, họ đã bị gián đoạn bởi một cuộc gọi điện thoại cho biết mẹ của Suu Kyi đã bị đột quỵ.

Hình 5. Bà Aung San Suu Kyi. Ảnh tư liệu.

Bà ngay lập tức bay đến Rangoon trong 1 chuyến viếng thăm dự định độ 2 tuần, chỉ để thấy một thành phố trong tình trạng hỗn loạn. Một loạt các cuộc đối đầu bạo lực với quân đội đã đưa đất nước Miến Điện đến chỗ bế tắc, và khi bà vào Bệnh viện Rangoon để chăm sóc cho mẹ , bà thấy cả bệnh viện đầy nghẹt các sinh viên bị thương và chết , vì bị bắn khi đi biểu tình. Kể từ khi các cuộc họp công cộng bị cấm, bệnh viện đã trở thành trung tâm điểm của một cuộc cách mạng không có thủ lĩnh, và tin con gái của vị anh hùng dân tộc đã trở về Miến Điện lan tỏa nhanh như 1 trận cháy rừng.

Khi một đoàn đại biểu của các trí thức đến mời bà Suu Kyi đứng ra lãnh đạo phong trào dân chủ, bà đã đồng ý, nghĩ rằng một khi một cuộc bầu cử được tổ chức, bà sẽ được tự do để quay trở lại Oxford. Chỉ hai tháng trước đó bà là một bà nội trợ tận tụy, bây giờ lại dẫn đầu một cuộc nổi dậy của quần chúng chống lại một chế độ man rợ.

Ở Anh, Michael lo lắng vô cùng vì chỉ có thể theo dõi các tin tức của bà khi bà đi khắp nơi vận động cho dân chủ tại Miến Điện, tiếng tăm của bà tăng vọt, trong khi

quân đội quấy rối bà từng bước đi và nhiều thành viên trong nhóm của bà bị bắt và bị tra tấn. Ông bị ám ảnh bởi nỗi sợ hãi rằng bà có thể bị ám sát giống như cha của mình. Và khi năm 1989 bà bị quản thúc tại nhà, an ủi duy nhất của ông là nó ít nhất có thể giúp giữ cho vợ mình an toàn tánh mạng.

Michael bây giờ đáp lại tất cả những năm Suu đã dành cho ông với một lòng vị tha đáng quý của người chồng, bắt tay vào một chiến dịch cao cấp để thiết lập bà như là một biểu tượng quốc tế để quân đội Miến không dám hãm hại. Tuy nhiên, ông đã cẩn thận để giữ cho công việc của mình kín đáo, bởi vì một khi bà nổi lên như là lãnh đạo của một phong trào dân chủ mới, quân đội sẽ lợi dụng việc bà đã kết hôn với người nước ngoài làm cơ sở cho một loạt các bài viết, thông tin đánh phá - và thường mang tính tình dục thô tục - để xuyên tạc bà trên báo chí Miến Điện.

Trong năm năm tới, khi 2 con trai của bà đã lớn thành những người thanh niên trẻ, bà Suu Kyi vẫn còn bị quản thúc tại nhà và lưu giữ trong sự cô lập. Bà duy trì tinh thần bản thân bằng cách học ngồi thiền, đọc rộng rãi về Phật giáo và nghiên cứu các tác phẩm của Mandela và Gandhi. Michael đã được cho phép chỉ có hai lần trong thời gian đó được thăm vợ. Tuy nhiên, đây là một loại tù đặc biệt, vì bất cứ lúc nào Suu có thể yêu cầu được đưa tới sân bay và bay về với gia đình, miễn là bà chịu từ bỏ đấu tranh .

Nhưng cả hai đều không bao giờ dự tính làm một điều như vậy. Trong thực tế, là một nhà sử học, dù ông Michael đau đớn vì nhớ vợ và tiếp tục gây sức ép chính trị đảng sau hậu trường, ông đã biết bà là một phần của lịch sử đang hình thành của Miến Điện. Ông giữ trên màn hình điện thoại di động của mình cuốn sách vợ đã đọc khi bà nhận được cuộc điện thoại của gia đình gọi về Miến Điện. Ông trang trí các bức tường trong nhà với các giải thưởng bà đã được trao về nhân quyền, trong đó có giải Nobel Hòa bình năm 1991. Và trên đầu giường của mình, ông treo một bức ảnh lớn của vợ.

Trong nhiều khoảng thời gian dài khi không có thông tin liên lạc gì, ông lo sợ Suu có thể đã chết, và chỉ khi nghe được báo cáo từ người dân đi ngang qua nhà bà còn nghe thấy tiếng đàn piano do bà chơi văng ra mới khiến ông yên tâm . Tuy nhiên, khi độ ẩm của Đông Nam Á cuối cùng cũng phá hủy cây đàn piano, thì thậm chí bảo đảm mong manh này cũng đã bị mất đi.

Hình 6. Bà Aung San Suu Kyi. Ảnh tư liệu.

Sau đó, vào năm 1995, Michael khá bất ngờ nhận được một cú điện thoại từ Suu. Bà đã được tin nhắn từ Đại sứ quán Anh. Bà đã được cho phép gặp người thân! Michael và các con đã được cấp thị thực và đã bay tới Miến Điện. Khi Suu thấy Kim, con trai của bà, bà đã rất ngạc nhiên khi thấy cậu đã trở thành một người đàn ông trẻ tuổi. Bà thừa nhận bà có thể không nhận ra con trên đường phố. Nhưng Suu đã trở thành một người phụ nữ hoàn toàn thay đổi, bà đã là chính trị gia có tầm cỡ, những năm tháng bị giam trong cô lập đã hun đúc cho bà một quyết tâm sắt đá, và bà đã quyết định ở lại đất nước của mình để đấu tranh, ngay cả khi cái giá phải trả là phải vĩnh viễn xa chồng con.

Nhà báo Fergal Keane, người đã gặp Suu nhiều lần, mô tả bà là người có một tâm hồn thép. Ông cho biết chính sự can trường thâm lặng này của bà đã khiến ông phải nỗ lực khi ông tìm hiểu về bà để viết kịch bản cho bộ phim The Lady. Câu hỏi đầu tiên nhiều phụ nữ hỏi khi họ nghe câu chuyện của Suu là làm thế nào bà có thể chấp nhận rời xa những đứa con của mình. Ông đã nói đơn giản: " Bà ấy đã làm những gì bà phải làm." Bà Suu Kyi thường tránh nói về vấn đề này, mặc dù bà thừa nhận rằng những giờ phút đen tối nhất của bà là khi bà nghĩ " Các con tôi có thể đang cần tôi ".

Đó là năm 1995, là lần cuối cùng Michael và Suu được phép gặp nhau. Ba năm sau, ông được biết ông bị ung thư giai đoạn cuối. Ông gọi cho vợ để báo tin xấu và ngay lập tức xin visa đi Miến Điện để ông có thể nói lời từ biệt với bà. Khi đơn xin của ông bị từ chối, ông đã liên tục xin thêm 30 lần nữa, trong khi sức khỏe ông xuống dốc nhanh chóng. Một số nhân vật nổi tiếng - trong đó có Đức Giáo Hoàng và Tổng thống Clinton - đã viết thư khiếu nại với chính quyền độc tài Miến, nhưng tất cả đều vô ích. Cuối cùng, một quan chức quân sự đến để gặp Suu. Họ cho phép bà đi gặp chồng nhưng với điều kiện bà phải từ bỏ đấu tranh và trở về sống ở Anh Quốc .

Sự lựa chọn âm thầm ám ảnh bà suốt 10 năm xa cách chồng con bây giờ đã trở thành một tội hậu thư rõ ràng: bà phải chọn giữa gia đình và tổ quốc. Bà đã rất đau lòng. Nếu bà rời khỏi Miến Điện, cả hai đều biết điều đó có nghĩa là lưu vong lâu dài - là tất cả những gì họ đã cùng nhau chiến đấu vì dân chủ tự do cho Miến Điện sẽ tiêu tan. Suu gọi cho Michael từ Đại sứ quán Anh hỏi ý kiến ông, và ông kiên quyết nói với bà đừng bao giờ nghĩ đến việc đó, ông nói bà cứ yên tâm đấu tranh cho quê hương.

Khi tôi gặp người em sinh đôi của Michael, ông Anthony, ông nói với tôi một điều ông chưa bao giờ nói với bất cứ ai trước đây. Ông nói rằng khi bà Suu Kyi nhận ra rằng bà sẽ không bao giờ nhìn thấy Michael một lần nữa, bà đã mặc chiếc váy màu ông thích nhất, gắn một bông hồng trên mái tóc của mình, và đã đi đến Đại sứ quán Anh, ghi lại một đoạn video nói lời chia tay với chồng, trong đó bà nói với ông rằng tình yêu ông dành cho bà là điểm tựa duy nhất trong bao nhiêu năm qua của bà. Đoạn video đó được chuyển lậu ra khỏi Miến Điện, nhưng khi đến được Anh Quốc thì ông Michael đã qua đời 2 ngày trước đó . Ông không được nhìn thấy mặt bà cũng không nghe được những lời cuối cùng của bà, sau hơn 10 năm xa cách .

Trong nhiều năm sau đó, khi hồ sơ nhân quyền của Miến Điện ngày càng xấu đi, dường như sự hy sinh của gia đình Aris có thể là vô ích. Tuy nhiên, trong những tháng gần đây chính quyền quân đội độc tài cuối cùng đã công bố đồng ý thay đổi

chính trị. Và 22 năm đấu tranh không ngừng nghỉ của bà Suu Kyi đã tạo thuận lợi cho quá trình chuyển đổi này - khi nó thực sự xảy ra - cũng như Mandela đã thành công đấu tranh cho Nam Phi.

Giống như họ luôn vẫn tin , giấc mơ dân chủ của bà Suu Kyi và ông Micheal vẫn có thể trở thành hiện thực.

Rebecca FraynNgoc Nhi Nguyen dịch - Telegraph

Liên Hiệp Quốc : Tử hình các nhà đối lập ở Miến Điện là tội ác chống nhân loại

21/6/2022

Ảnh tư liệu: Một cuộc biểu tình chống tập đoàn quân sự ngày 01/02/2022, tại Mandalay, đánh dấu một năm cuộc đảo chính quân sự tại Miến Điện . AP

Án tử hình nhắm vào các nhà đối lập chính trị ở Miến Điện có thể cấu thành tội ác chiến tranh hoặc tội ác chống nhân loại. Đây là nhận định của ông Nicholas Koumjian, người đứng đầu Cơ chế Điều tra Độc lập của Liên Hiệp Quốc về Miến Điện.

Ngày 03/06, tập đoàn quân sự cầm quyền ở Miến Điện thông báo sẽ xử tử 4 người, trong đó có một cựu đảng viên đảng của bà Aung San Suu Kyi, lãnh đạo dân sự đã bị quân đội Miến Điện lật đổ trong vụ đảo chính ngày 01/02/2021, và một nhà đấu tranh dân chủ nổi tiếng. Đây là những vụ hành quyết tư pháp đầu tiên ở Miến Điện kể từ năm 1990.

Theo AFP, trong một tuyên bố bằng văn bản, Koumjian, lãnh đạo Cơ chế Điều tra Độc lập của Liên Hiệp Quốc về Miến Điện, cho biết đang theo dõi chặt chẽ những sự kiện này. Ông viết : « Thông tin đã cho thấy rõ ràng là, theo luật pháp quốc tế,

các quyền cơ bản của những người bị kết án trong quá trình tố tụng này đã bị vi phạm một cách trắng trợn ».

Lãnh đạo Cơ chế Điều tra Độc lập của Liên Hiệp Quốc về Miến Điện nhấn mạnh :
« Việc áp đặt một bản án tử hình, hoặc thậm chí một thời gian giam giữ, dựa vào một quy trình không đáp ứng các yêu cầu cơ bản của một phiên tòa công bằng, có thể cấu thành một hoặc nhiều tội ác chống nhân loại hoặc tội ác chiến tranh ».

Tập đoàn quân sự cầm quyền ở Miến Điện đã kết án tử hình vài chục nhà đấu tranh chống đảo chính năm 2021, trong khi ở Miến Điện không ai bị hành quyết trong hơn 30 năm qua. Các phán quyết được đưa ra trong khuôn khổ một chiến dịch trấn áp tàn bạo nhắm vào các cuộc đấu tranh chống vụ đảo chính của quân đội.